

הרב שלמה גורן זצ"ל

נולד בפולין לאברהם וחייה גורונצ'יק. בשנת 1925 עלה עם משפחתו לארץ ישראל.

בתחילה התגוררה המשפחה בכפר חסידים, שם למד בבית הספר של תנועת המזרחי. לאחר מכן עברה משפחתו לירושלים ולמד בתלמוד תורה"עץ חיים" והוכר כ"עילוי" (גאון עצום).

בגיל 12 החל ללמוד בישיבת חברון בירושלים. באופן חריג מאוד, בגיל 17 נסמך לרבנות ופרסם את ספרו הראשון "נזר הקודש" (חידושים על משנה תורה לרמב"ם הלכות פסולי המוקדשים).

בשנים 1940–1944 למד באוניברסיטה העברית.

ב-1945 נשא לאשה את ציפיה ביתו של הרב דוד כהן הרב הנזיר. מתלמידו המובהק של הראי"ה קוק.

במהלך לימודיו באוניברסיטה העברית הצטרף לארגון ההגנה. הוא לא היה שבע רצון מהתנהלותה של ההגנה ועבר לארגון ה"ה".

עם ראשית מלחמת העצמאות הרב גורן היה יכול לקבל פטור מגיוס עקב היותו רב, אך הוא סירב לקבל פטור זה והצטרף לכוחות הלוחמים. במסגרת הלחימה העירונית בירושלים שימש כצלף.

בתחילת שנת 1948 הוצע לרב להתמנות לתפקיד הרב הראשי של הצבא, הרב הסכים לקבל את המינוי, בתנאי שיתאפשר לו להמשיך לקחת חלק בפעילות הלחימה.

במסגרת פעילותו כרב הצבא, טיפל בכשרות המטבחים בצבא, שמירת השבת, דאג להקים בית כנסת בכל בסיס ובנה את עולם ההלכה של הצבא לדורותיו.

בשנת 1972 נבחר לרב הראשי לישראל, הוא כיהן בתפקיד זה עד שנת 1983. לאחר שפרש הקים סמוך לכותל המערבי בירושלים את ישיבת האידרא ועמד בראשה עד לפטירתו.

הרב גורן הביע עמדה ימנית תקיפה בעניינים מדיניים. בעת החתימה על "הסכמי אוסלו" כינה את ההסכמים "שטניים" וקרא להרוג את יאסר ערפאת, בעקבות ההסכמים הורה שחיילים חייבים לסרב לפקודת פינוי יישובים והעברתם לידי הערבים.

בשנת תשע"ז נבחר הרב להיות דמות המופת של החמ"ד.

נערך ע"י אורי דנינו רב"ס "חמד"ת השקד" מבשרת-ציון